№ 30. Warszawa, dnia 10 października 1925 r. Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 83 groszy, poleconą 1 zł. 13 groszy, Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Przepisy ogólne.

627.

ROZPORZĄZENIE MINISTRA SKARU

z dnia 25 września 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych oraz Kolei w sprawie przedłużenia terminów prekluzyjnych do zgłoszenia i rejestracji obligacyj, ulegających przerachowaniu na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa austrjackiego i węgierskiego tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążą na Skarbie Państwa Polskiego oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj, opartych na takich zobowiązaniach.

Na zasadzie § 43 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych, w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 213) oraz §§ 5, 6, 7, 10 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa austrjackiego i węgierskiego, tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążą na Skarbie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1028) oraz §§ 2, 7 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1026) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin prekluzyjny dla złożenia 4% obligacyj kolei Karola Ludwika z r. 1890 i r. 1902 oraz 5% obligacyj kolei Albrechta z r. 1872 i 1877 i 4% obligacyj kolei Albrechta z r. 1890 i r. 1893 oraz obligacyj zaciągniętych przez b. kraj Galicję w r. 1893, 1904, 1905, 1907, 1908 i 1913 oraz obligacyj 4½% galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1914, ustalony w § 2 ust. 1 i § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20

lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 532) na dzień 1 września 1925 r., a przedłużony do 1 października 1925 r. w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 641) przedłuża się do dnia 1 listopada 1925 r.

§ 2. Termin prekluzyjny dla zgłoszenia do rejestracji i przedłożenia do ostemplowania w konsulatach polskich obligacyj 4½% galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1914 przez posiadaczy zamieszkałych w granicach Wielkiej Brytanji, Francji, Niemiec i Austrji, ustalony w § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 532) na dzień 1 września 1925 r., przedłuża się do dnia 15 listopada 1925 r.

§ 3. Termin prekluzyjny dla zgłoszenia i przedłożenia w konsulatach polskich zagranicą obligacyj kolei Karola Ludwika i kolei Albrechta, wyszczególnionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, oraz obligacyj pożyczek zaciągniętych przez b. kraj Galicję w roku 1893, 1904, 1905, 1907, 1908 i 1913, jak również obligacyj 4½% galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1914, nie podpadających pod postanowienie § 2 niniejszego rozporządzenia, ustalony w § 3 ust. 1 i w §§ 7 i 8 ustęp 1 rozporządzenia z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 532) na dzień 1 października 1925 r. przedłuża się do dnia 1-go grudnia 1925 r.

§ 4. Termin prekluzyjny dla zgłoszenia obligacyj, emitowanych przez terytorjalne związki samorządowe, ustalony w § 10 ustęp 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 532), w brzmieniu, nadanem mu przez § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 641) na dzień 1 października 1925 r., przedłuża się do dnia 1 grudnia 1925. Termin ten ma rówież zastosowanie do zgłoszenia względnie przedłożenia obligacyj, znajdujących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, przewidzianego w § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 532).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Żychliński.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *W. Raczkiewicz.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *Al. Skrzyński.*

Minister Kolei:
(—) *Tyszka.*

(Dz. U. R. P. z dnia 30 września 1925 roku Nr. 100, poz. 706).

Organizacja władz.

628.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 września 1925 r.

w sprawie zmiany kompetencji Ministra Robót Publicznych i Ministra Skarbu odnośnie do spraw katastralnych w województwie poznańskiem i pomorskiem.

Na zasadzie art. 2 ustęp 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 192 2r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Prowadzenie katastru podatku gruntowego i domowego na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego należy we wszystkich stadjach do kompetencji Ministra Skarbu.

Sprawy techniczne i administracyjne odnoszące się do katastru podatku gruntowego i domowego, które aż do stadjum przypisu podatku były dotąd załatwiane w resorcie Ministra Robót Publicznych przez wydziały miernicze w urzędach wojewódzkich poznańskim i pomorskim (§§ 2, 28 do 38 i 44 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 10 lutego 1922 r.— Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 188), będą załatwiane w resorcie Ministra Skarbu, któremu podlegają odtąd istniejące wydziały miernicze i urzędy katastralne.

§ 2. Inne sprawy techniczne należące do zakresu miernictwa, a w szczególności utrzymywanie granicy Państwa, ochrony znaków trjangulacyjnych, podstawowe pomiary i zdjęcia geometryczne Państwa, czuwanie nad wykonywaniem zawodu geometry przysięgłego pozostają w resorcie Ministra Robót Publicznych i są załatwiane w wojewódzkich wydziałach robót publicznych (§§ 1 i 21 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 10 lutego 1922 r. — Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 188): w wykonaniu będzie współudział personel katastralny Ministerstwa Skarbu na żądanie wojewody.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Robót Publicznych i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1926 r.

Z dniem tym ulegają odpowiedniej zmianie odnośne przepisy rozporządzenia b. Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 10 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 188).

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
(—) *Rybczyński.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *W. Raczkiewicz.*

(Dz. U. R. P. z dn. 28 września 1925 r. Nr. 98 poz. 691).

Monopol tytoniowy.

629.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 września 1925 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 roku o uzupełnieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 569) o uzupełnieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 roku o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Pracownikami w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 22 lipca 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 569) o uzupełnieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r . o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) są osoby, które na mocy umowy o najem pracy pełniły w dniu 15 kwietnia 1924 r. posługi wyższego rzędu w jednej z b. koncesjonowanych fabryk wyrobów tytoniowych, którym cofnięto koncesje bez wypowiedzenia na skutek stwierdzonych w fabryce nadużyć (przestępstwa skarbowo-karnego lub naruszenia warunków koncesyjnych) lub też, które utraciły koncesje na skutek bezczynności w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 grudnia 1923 r. w przedmiocie uzupełnienia warunków, pod jakiemi zezwala się prywatnym fabrykantom wyrobów tytoniowych na dalszą produkcję tychże wyrobów (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 1080). Pojęcie osób, pełniących usługi wyższego rzędu, obejmuje osoby zatrudnione w księgowości, korespondencji, kierowników technicznych lub handlowych fabryki względnie poszczególnych oddziałów i t. p.

Robotnikami w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. rN. 83, poz. 569) o uzupełnieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) są osoby, które na mocy umowy o najem pracy zatrudnione były w charakterze robotników w dniu 15 kwietnia 1924 roku w jednej z wymienionych wyżej b. koncesjonowanych fabryk wyrobów tytoniowych.

§ 2. Pomienionym w § 1 pracownikom biurowym przysługuje prawo do odszkodowania tylko o tyle, o ile pracowali w b. koncesjonowanych fabrykach wyrobów tytoniowych przynajmniej sześć miesięcy bez przerwy bezpośrednio przed dniem 15 kwietnia 1924 r.

§ 3. Osoby, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, w celu uzyskania praw, wynikających z art. 60 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 roku o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) w brzmieniu ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 569), winny do dnia 15 października 1925 roku wnieść zgłoszenie według załączonego wzoru do izby skarbowej, właściwej ze względu na siedzibę b. koncesjonowanej fabryki wyrobów tytoniowych, w której zgłaszający się był zatrudniony w dniu 15 kwietnia 1924 roku.

§ 4. Zgłoszenie winno być wypełnione należycie we wszystkich pozycjach przez zgłaszającego się i opatrzone jego własnoręcznym podpisem.

Do zgłoszenia winny być dołączone w oryginale lub kopji uwierzytelnionej przez sąd lub notarjusza, dokumenty, wykazujące prawdziwość szczegółów, zawartych w zgłoszeniu a mianowicie w poz. 3, 4, 5, 6 i 7. Podpisy na tych dokumentach, o ile pochodzą od osób prywatnych, winny być uwierzytelnione przez sąd lub notarjusza.

Do zgłoszenia pracownika biurowego należy ponadto dołączyć zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych o wysokości wynagrodzenia zgłaszającego się zeznanego do wymiaru podatku osobisto-dochodowego względnie podanego przy wpłacaniu tego podatku a to za czas od dnia 15 października 1923 roku do dnia 15 kwietnia 1924 r. O ile kwota wynagrodzenia nie podlegała podatkowi osobisto-dochodowemu, natenczas do zgłoszenia należy dołączyć negatywne zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych oraz zaświadczenie właściwej kasy chorych o wysokości powyższego wynagrodzenia.

Do zgłoszenia robotnika należy prócz dokumentów, wymienionych tu wyżej w ustępie drugim dołączyć ponadto zaświadczenie właściwej kasy chorych o wysokości wynagrodzenia zgłaszającego się za czas od dnia 15 października 1923 roku do dnia 15 kwietnia 1924 r.

§ 5. Decyzję o zgłoszonych pretensjach pracowników biurowych wydaje Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Decyzję o zgłoszonych pretensjach robotników wydaje ta izba skarbowa, która właściwą jest ze względu na siedzibę tej fabryki, w której dotyczący robotnik był zatrudniony dnia 15 kwietnia 1924 r.

§ 6. Za podstawę do przyznania praw określonych w art. 60 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) w brzmieniu ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 569) oraz obliczenia odszkodowania służy wynagrodzenie, wypłacone pracownikowi biurowemu względnie robotnikowi faktycznie za sześć miesięcy kalendarzowych licząc od dnia 15 kwietnia 1924 r. wstecz, przez które pełnił obowiązki w b. koncesjonowanej fabryce.

Do wynagrodzenia wlicza się: płacę określoną umową, ewentualnie dodatki (drożyźniane, za kierownictwo i t. p.) — z wyjątkiem dodatków za nadliczbowe godziny pracy — wreszcie tantjemy i gratyfikacje, o ile wypłacenie ich było przewidziane w umowie o najem pracy.

W zgłoszeniu należy podać ogólną kwotę, otrzymaną przez pracownika względnie robotnika za czasokres jego pracy, określony w ustępie pierwszym tego paragrafu z podaniem szczegółowo jej części składowych (płace, dodatki, tantjema, gratyfikacja, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe i t. p.).

Przy tantjemach i gratyfikacjach należy określić okres czasu, za który je wypłacono.

§ 7. Byli pracownicy biurowi oraz robotnicy b. koncesjonowanych fabryk wyrobów tytoniowych, którzy otrzymali pracę w urzędzie lub zakładzie monopolu tytoniowego mogą otrzymać tytułem odszkodowania tylko ewentualną nadwyżkę sześciomiesięcznego wynagrodzenia, ustalonego wedle zasad niniejszego rozporządzenia, ponad sześciomiesięczny pełny zarobek, otrzymany z monopolu tytoniowego.

Byli pracownicy biurowi b. koncesjonowanych fabryk wyrobów tytoniowych, którzy otrzymali odszkodowanie na zasadzie art. 60 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) w brzmieniu ustawy z dnia 4 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 137) mogą otrzymać tytułem odszkodowania tylko ewentualną nadwyżkę sześciomiesięcznego wynagrodzenia, ustalonego w myśl i wedle zasad niniejszego rozporządzenia ponad odszkodowanie, otrzymane w myśl wspomnianej ustawy.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 24 września 1925 roku Nr. 97, poz. 686).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1925 r. poz 686. — Wzór.

ZGŁOSZENIE

pracownika (robotnika) b. koncesjonowanej fabryki wyrobów tytoniowych o odszkodowanie z art. 60 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) w brzmieniu ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 569).

1. Imię i nazwisko ....
2. Miejsce zamieszkania (dokładny adres) ....
3. b. koncesjonowana fabryka wyrobów tytoniowych, w której dnia 15 kwietnia 1924 r. pracował (firma i miejscowość) ....
4. a) czas pracy w tej fabryce: od dnia .... do dnia ....
   b) poprzedni czas pracy w prywatnym przemyśle tytoniowym:
   w fabryce .... w ....
   od dnia .... do dnia ....
   w fabryce .... w ....
   od dnia .... do dnia ....
5. Wymienienie fabryki, w której ostatnio pracował, oraz data zwolnienia z pracy z tejże fabryki ....
6. Charakter, w jakim ostatnio pracował w fabryce, wymienionej w ust. 3 ....
7. Wysokość wynagrodzenia za czas od 15 października 1923 r. do dnia 15 kwietnia 1924 r. w fabryce wymienionej w ust. 3 ogółem .... zł. .... gr. w tem płaca .... zł. .... gr. .... dodatki (wymienić jakie) .... zł. .... gr. .... zł. .... gr. .... zł. .... gr. .... zł. .... gr. .... tantjema za czas od .... do .... zł. .... gr. .... gratyfikacja za czas od .... do .... zł. .... gr. ...., wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za czas od .... do .... zł. .... gr. ....
8. Czy starał się o pracę w Zakładach Monopolu Tytoniowego .... z jakim skutkiem (przyjęty—nieprzyjęty), podać datę i liczbę odnośnego pisma Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego względnie Zakładu Monopolowego) ....
9. Załączniki ....

Miejscowość .... dnia ....

(podpis) ....

630.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 września 1925 r.

w sprawie taryfy i organizacji sprzedaży tytoniowych wyrobów specjalnych i importowanych.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Państwowe fabryki wyrobów tytoniowych produkować będą prócz wyrobów dotychczasowych, które zalicza się do taryfy „ogólnej sprzedaży“ wyroby specjalne, objęte taryfą „sprzedaży wyrobów specjalnych“.

Ponadto w zakładach sprzedaży wyrobów tytoniowych sprzedawane będą wyroby zagraniczne sprowadzone przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego według taryfy „sprzedaży wyrobów importowanych“.

Wyroby zagraniczne objęte taryfą „sprzedaży wyrobów importowanych“ zaopatrzone będą w znaki kontrolne w kształcie opaski z godłem Państwa i napisem „Polski Monopol Tytoniowy“ — „Wyrób importowany“.

§ 2. Wyroby objęte taryfą ogólnej sprzedaży sprzedawane będą w skarbowych zakładach sprzedaży (sklepy Polskiego Monopolu Tytoniowego) oraz we wszystkich koncesjonowanych przedsiębiorstwach sprzedaży wyrobów tytoniowych. Wyroby specjalne oraz wyroby importowane sprzedawane będą przez skarbowe zakłady sprzedaży i te koncesjonowane przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych, którym sprzedaż wyrobów specjalnych zostanie powierzona według przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Skarbowe zakłady sprzedaży wyrobów tytoniowych tworzone będą w poszczególnych miejscowościach przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego w miarę potrzeby.

Na czas przejściowy, w miejscowościach, w których zachodzi potrzeba utworzenia skarbowego zakładu sprzedaży wyrobów tytoniowych, mogą być na wniosek właściwej izby skarbowej

(śląskiego urzędu wojewódzkiego) nadane przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego koncesje na sprzedaż wyrobów specjalnych i importowanych przedsiębiorstwom sprzedaży wyrobów tytoniowych, posiadającym koncesje na sprzedaż wyrobów ogólnej taryfy. Odnośne koncesje nadawane będą na rok, jednakże z prawem wypowiedzenia koncesji przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego według jej uznania przed upływem roku z terminem 3-miesięcznym.

§ 4. W razie potrzeby Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może zobowiązać koncesjonowane przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów taryfy ogólnej do prowadzenia sprzedaży wyrobów specjalnych i importowanych. Odmówienie przez koncesjonarjusza podjęcia sprzedaży tych wyrobów stanowić będzie naruszenie obowiązków sprzedaży w rozumieniu ustępu końcowego art. 33 ustawy z dnia 2 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409).

§ 5. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może przyznać prawo sprzedaży wyrobów specjalnych i importowanych bądź wogóle, bądź poszczególnych gatunków domowym sprzedażom wyrobów tytoniowych.

§ 6. Koncesjonowanych sprzedawców wyrobów specjalnych i importowanych obowiązują przepisy normujące sprzedaż wyrobów taryfy ogólnej.

§ 7. Wysokość rabatu sprzedażnego od wyrobów specjalnych i importowanych dla koncesjonowanych przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych taryfy ogólnej, którym powierzono sprzedaż wyrobów specjalnych i importowanych, określa się na 8% ceny taryfowej. Domowe sprzedaże, które uzyskują prawo sprzedaży wyrobów specjalnych i importowanych, otrzymują rabat w wysokości 2% ceny taryfowej.

§ 8. Koncesjonowani sprzedawcy wyrobów tytoniowych, którym powierzono sprzedaż wyrobów specjalnych i importowanych, obowiązani będą do prowadzenia osobnych ksiąg poborowych na sprzedaż tych wyrobów, według wzorów ustanowionych dla przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów ogólnej taryfy rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 24 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 7, poz. 53).

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 28 września 1925 r. Nr. 98 poz. 699).

Monopol spirytusowy.

631.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 września 1925 r.

o zwolnieniu do wewnętrznego obrotu spirytusu z kampanji 1923/24.

Na mocy art. 90 ustawy o monopolu spirytusowym z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 756) oraz art. art. 22 i 27 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 580) zarządza się, co następuje:

§ 1. Fabryki wódek, które nabyły na własne potrzeby przed 1 stycznia 1925 r. oczyszczony spirytus, przechowywany w wolnych składach i rektyfikacjach, i które pragną zwolnić go do wewnętrznego obrotu, zgodnie z przepisami art. 22 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 580), winny złożyć do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego podania najpóźniej do dnia 30 listopada 1925 r.

§ 2. Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego może udzielić zezwolenia na zwolnienie spirytusu fabrykom wódek do przerobu we własnych przedsiębiorstwach, które w swoim czasie już zgłosiły swoje zapasy spirytusu z kampanji 1923/24, zdeponowane w wolnych składach lub rektyfikacjach.

Na podstawie udzielonych zezwoleń Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego wydaje na warunkach przez siebie ustalonych zlecenia o zwolnieniu spirytusu do wyrobu wódek, przeznaczonych do obrotu w kraju po uiszczeniu przez fabrykę wódek opłaty, a mianowicie:

a) od spirytusu, przeznaczonego do wyrobu wódek czystych 503 zł za 1hl. spirytusu 100%.

b) od spirytusu, przeznaczonego do wyrobu wódek gatunkowych 583 zł za 1 hl. 100% spirytusu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 24 września 1925 r. Nr. 97, poz. 687).

632.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 września 1925 r.

w sprawie zmian i uzupełnień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1925 r. o tymczasowem uregulowaniu obrotu spirytusem skażonym ogólnym środkiem skażającym (denaturatem) (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 484).

Na mocy art.art. 21, 22, 68 i 99 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 756) zarządza się co następuje:

§ 1. Ceny hurtowe spirytusu skażonego loco skład sprzedawcy bez naczynia wynoszą:

	1 l	0,6 l	0,5 l	3 l	10 l	20 l	50 l
O mocy 92°	0,75	0,47	0,40	2,18	7,20	14,35	35,80

O mocy 95°	0,77	0,49	0,42	2,24	7,40	14,75	36,80

Ponad 50 *l* do naczyń odbiorcy po zł. 0,72 za litr mocy 92°
Ponad 50 „ „ „ „ „ „ 0,74 „ „ „ 95°

§ 2. Ceny w handlu detalicznym:

	1 *l.*	0,6 *l.*	0,5 *l.*	3 *l.*	10 *l.*	20 *l.*	50 *l.*
O mocy 92°	0,88	0,55	0,47	2,55	8,28	16,50	41,17
O mocy 95°	0,90	0,57	0,49	2,61	8,48	16,90	42,17

§ 3. Tak butelki, jak i bańki muszą mieć przed sprzedażą zabezpieczone zamknięcia: butelki lakiem i pieczątką firmową lub opaską firmową, albo kapkami ochronnemi, a bańki plombami.

Na każdem naczyniu winna być etykieta, na której należy wyszczególnić:

a) ilość i stopniowość spirytusu skażonego,

b) cenę spirytusu i osobno cenę naczynia,

c) miejsce rozlewu i firmę rozlewni.

Oprócz tego należy umieścić na etykiecie trupią główkę i napisać „płyn trujący".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 24 września 1925 roku Nr. 97, poz. 688).

633.

OKÓLNIK l. 15218/D. A. M. — W. a.

w sprawie obliczania ubytków spirytusu.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV i do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Celem zapobieżenia mylnej interpretacji postanowień zawartych w Okólniku Departamentu akcyz i monop. z dnia 26 maja 1925 r. L. 8965 (dz. urzęd. Min. Sk. Nr. 18 poz. 470) — w sprawie obliczenia ubytków spirytusu, wyjaśnia się pojęcie ubytków usprawiedliwionych i ubytków nieusprawiedliwionych jak następuje:

do a, usprawiedliwione ubytki są te wywołane zdarzeniem, którego przyczynę dało się urzędownie stwierdzić, i gdy zdarzenie to można było przewidzieć, a przy zachowaniu należytej przezorności i ostrożności ze strony interesowanego przedsiębiorstwa powstaniu ubytków zapobiedz,

do b, nieusprawiedliwione ubytki są te powstałe w wypadkach co do których przedsiębiorca nie może podać, w celu urzędowego stwierdzenia przyczyny powstania ubytku i gdy jednak nie stwierdzono złej woli ze strony interesowanego przedsiębiorstwa,

do d, jako przyczyny niezależne od przedsiębiorstwa rozumieć należy te, które przedsiębiorstwo nie mogło nawet przy zachowaniu należytej przezorności przewidzieć i zdarzeniu, które wywołało ubytek zapobiedz, a w szczególności zdarzenia wywołane siłą wyższą.

Warszawa, dnia 9 września 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Leśniowski,*

Vice-Dyrektor Departamentu.

634.

OKÓLNIK l. 15681/D. A. M. W.—a.

w sprawie wwozu wódek francuskich.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV i Śl. Urzędu Woj. w Katowicach.

W porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu oznajmia się, że przy wwozie wódek francuskich w ramach kontyngentu przywozu, zaświadczenia przywozu radcy handlowego Ambasady Polskiej w Paryżu zastępują zezwolenia Ministra Skarbu przewidziane art. 30 ustawy o monop. spir. Dz. Ustaw Rz. Nr. 78, poz. 756 z 1924 r.

Warszawa, dnia 19 września 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *J. Karśnicki,*

Podsekretarz Stanu.

635.

OKÓLNIK l. 15524/25

w sprawie własnych rektyfikacyj monopolu spirytusowego.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

W związku z uruchomieniem przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego własnych rektyfikacyj, dla uregulowania stosunku służbowego urzędników skarbowych do personelu służbowego i operacyj przeprowadzanych w powyższych rektyfikacjach, wyjaśnia się co następuje:

1) Rektyfikacje, znajdujące się w posiadaniu i eksploatacji Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego należy traktować jako przedsiębiorstwa prywatne pod względem stosowania do nich odnośnych przepisów o obrocie spirytusu.

Pod względem technicznym i gospodarczym powyższe rektyfikacje podlegają kontroli tylko urzędników specjalnie delegowanych, oraz kierowników oddziałów Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego przy Izbach Skarbowych i ich zastępców.

Kierownik rektyfikacji jest odpowiedzialny prawnie i materjalnie za czynności swoje i podwładnego mu personelu służbowego i winien czuwać nad działalnością i sprawnością przedsiębiorstwa.

2) Urzędnicy skarbowi I i II instancji mają obowiązek faktycznej kontroli nad ilościowym obrotem spirytusu w rektyfikacjach (przyjęcie, magazynowanie, oczyszczenie, skażanie, niszczenie odpadków, wydawanie, przewożenie). Kontrola spraw technicznych i gospodarczych rektyfikacji, oraz wszelkich zarządzeń kierownika rektyfikacji , skierowanych ku ich wykonaniu, za wyjątkiem wypadków, gdy te zarządzenia będą nielegalne i mogą narazić Skarb Państwa na straty, nie należą do kompetencji Władz Skarbowych I i II instancji.

Urzędnik skarbowy wydelegowany do pełnienia funkcyj stałego dozoru w rektyfikacji korzysta z mieszkania z opałem i światłem.

Do czynności urzędowych funkcjonarjuszy kontroli skarbowej powinien być przeznaczony przy kancelarji rektyfikacji czysty i widny pokój z opałem i światłem.

3) Wszelkie nieporozumienia zaszłe na gruncie służbowym między urzędnikami skarbowemi I lub II instancji i personelem służbowym rektyfikacji rozstrzygają — w I instancji Izba Skarbowa w II zaś instancji Ministerstwo Skarbu.

4) Szczegółową instrukcję o obrocie spirytusu w rektyfikacjach znajdujących się w posiadaniu i eksploatacji D. P. M. S., oraz instrukcję o wewnętrznej manipulacji w tychże wyda D. P. M. S.

Warszawa, dnia 16 września 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *J. Karśnicki,*

Podsekretarz Stanu.

636.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 września 1925 r.

o wprowadzeniu pełnego monopolu spirytusowego na obszarze okręgu administracyjnego wileńskiego, oraz województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

Na zasadzie art. 17, 98 i 99 ustawy o monopolu spirytusowym z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 756) oraz § 62 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1925 r. o wyrobie i sprzedaży wódek niemonopolowych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 201) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze okręgu administracyjnego wileńskiego, oraz województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego wprowadza się pełny monopol spirytusowy z dniem 1 stycznia 1926 r.

§ 2. Od dnia 1 stycznia 1926 r. zabrania się na obszarze określonym w § 1 niniejszego rozporządzenia wyrobu i rozlewu wódek czystych w przedsiębiorstwach prywatnych.

§ 3. Prywatne przedsiębiorstwa wyrabiające wódki czyste na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej nie mają prawa wyrobu i rozlewu wódek czystych o mocy innej jak 40° i 45°.

§ 4. Dla likwidacji zapasu wódek czystych wyrobu niemonopolowego, znajdujących się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze wymienionym w § 1, w prywatnych fabrykach i rozlewniach, oraz koncesjonowanych miejscach sprzedaży napojów alkoholowych wyznacza się termin trzymiesięczny t. j. do 31 marca 1926 r.

Po tym terminie zakazuje się wszelkiego obrotu wódkami czystemi wyrobu niemonopolowego oraz przywozu wódek czystych z obszarów nieobjętych pełnym monopolem spirytusowym do obszarów, objętych tymże monopolem.

§ 5. Przepisy §§ 1 i 3 niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie z dniem ogłoszenia, przepisy zaś §§ 2 i 4 z dniem 1 stycznia 1926 r.

Minister Skarbu:

W. Grabski

(Dz. U. R. P. z dnia 30 września 1925 r. Nr. 100, poz. 705).

Monopol Zapałczany.

637.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 września 1925 r.

w sprawie wykonania ustawy o monopolu zapałczanym.

Na zasadzie art. 34 i 35 ustawy o monopolu zapałczanym z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 561) zarządza się co następuje:

§ 1. Zapałkami w rozumieniu ustawy o monopolu zapałczanym są wszelkiego rodzaju pręciki z drzewa, słomy, tektury i t. p. materjałów, powleczone masą, która daje się zapalić przez potarcie, a zatem przedmiotem monopolu są oprócz zapałek zwykłych, t. zw. szwedzkich również zapałki wiatrowe, świeczkowe, ze stearyny, wosku, zapałki bengalskie, jak wreszcie i zapałki papierowe używane w górnictwie.

§ 2. Wyrób zapałek w fabrykach prywatnych na rachunek prywatnego przedsiębiorcy dopuszczalny jest tylko do 30 września 1925 r. włącznie.

Po tym terminie mogą wyrabiać zapałki tylko fabryki stanowiące własność państwowego monopolu zapałczanego, w czasie zaś przejściowym do 31 grudnia 1925 r., również i fabryki zapałek zostające pod zarządem spółki akcyj-

nej dla eksploatacji monopolu zapałczanego w Polsce, tudzież te fabryki prywatne, z któremi wspomniana spółka zawrze umowę o wyrób zapałek na rachunek monopolu zapałczanego.

§ 3. Z dniem 30 września 1925 r. ustaje pobór dotychczasowego podatku od zapałek.

§ 4. Z dniem 1 października 1925 r. zakazuje się przywozu zapałek z zagranicy, tudzież z obszaru W. M. Gdańska z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w art. 3 ustawy o monopolu zapałczanym, dotyczącego ruchu podróżnych, t. j. przywozu po 2 pudełka zapałek na osobę, tudzież za wyjątkiem zapałek papierowych używanych w górnictwie, do których przywozu z zagranicy upoważniona jest na czas do 1 października 1926 r. jedynie spółka akcyjna dla eksploatacji monopolu zapałczanego w Polsce.

§ 5. Przedmiotem sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej, poczynając od 1 października 1925 r. mogą być zasadniczo tylko zapałki wyrobione w fabrykach państwowego monopolu zapałczanego, względnie w tych fabrykach prywatnych, które pozostają pod zarządem spółki akcyjnej dla eksploatacji monopolu zapałczanego w Polsce, lub też, które zawrą umowę z powyższą spółką o wyrób zapałek na rachunek wspomnianego monopolu. Wyjątkowo w czasie do 31 grudnia 1925 r. zezwala się na sprzedaż na obszarze Rzeczypospolitej obok zapałek monopolowych, również i zapałek pochodzących z fabryk prywatnych na obszarze Rzeczypospolitej, wyrobionych i wywiezionych z tychże fabryk przed 1 października 1925 r.

§ 6. Zapasy zapałek, znajdujące się w handlu, nabyte w fabrykach prywatnych przed 1 października 1925 r., a nierozsprzedane w czasie do 31 grudnia 1925 r. mają być albo wywiezione za granicę Rzeczypospolitej pod kontrolą skarbową co najpóźniej do 15 lutego 1926 r., albo też odstąpione zarządowi monopolu zapałczanego po cenach i na warunkach przez tenże zarząd ustanowionych.

§ 7. Fabrykanci zapałek obowiązani są wszelkie zapasy gotowych zapałek tak obanderolowanych, jak i bez banderoli, znajdujące się w ich magazynach fabrycznych z końcem dnia 30 września 1925 r. zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej, podając dokładnie ilość pudełek, a to: osobno obanderolowanych, osobno bez banderoli, tudzież znajdujący się w fabryce zapas niezużytych banderoli podatkowych.

§ 8. Kontrola skarbowa sprawdzi, czy szczegóły podane w zgłoszeniu odpowiadają rzeczywistości: nałoży na zapas zapałek zgłoszonych zamknięcie urzędowe, jeden egzemplarz zgłoszenia zwróci zarządowi fabryki, a drugi prześle w ciągu 3 dni wprost Ministerstwu Skarbu (departament akcyz i monopoli).

Zamknięcie urzędowe nie może być zdjęte i zapałki zgłoszone nie mogą być wydane z magazynów fabrycznych bez wyraźnego pisemnego zezwolenia spółki akcyjnej dla eksploatacji monopolu zapałczanego.

§ 9. Banderole zapałczane niezużyte, znajdujące się w fabrykach zapałek w dniu 1 października 1925 r. mają być zwrócone tej kasie skarbowej, z której je pobrano. Kasa skarbowa przyjmie banderole i zmniejszy dług ciążący na fabryce zapałek z tytułu kredytu akcyzowego o kwotę odpowiadającą należności za zwrócone banderole.

Również i należność skarbowa przypadająca za banderole nalepione na pudełkach, znajdujących się w fabrykach w dniu 1 października 1925 r., może być na wniosek zainteresowanej fabryki odpisaną.

§ 10. Na każdem pudełku zapałek, wyrobionych w fabrykach państwowego monopolu zapałczanego, przeznaczonych do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej, jak również na każdem pudełku zapałek, wyrobionych w czasie przejściowym w fabrykach prywatnych, pracujących na rachunek tegoż monopolu i wypuszczonych na rynek wewnętrzny po 1 października 1925 r. ma być umieszczony napis „Polski Monopol Zapałczany", tudzież godło Rzeczypospolitej.

Na opakowaniu zewnętrznem zapałek, przeznaczonych na wywóz za granicę ma znajdować się napis, wskazujący na ich polskie pochodzenie.

§ 11. Cenę sprzedaży skrzyni zapałek monopolowych, zawierającej 5.000 zwykłych pudełek (nie powyżej 60 zapałek), ustala się aż do odwołania na 170 złotych loco fabryka.

§ 12. Osoby trudniące się handlem zapałek w dniu 30-ym września 1925 r., które zamierzają handel ten i nadal prowadzić, obowiązane są do dnia 8-go października 1925 r. donieść o tem pisemnie w 2-u egzemplarzach właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej podając:

a) swoje imię i nazwisko, względnie firmę;

b) dokładne miejsce prowadzenia handlu (miejscowość, ulica, Nr. domu);

c) zapas posiadanych zapałek, t. j. ilość pudełek poniżej 60 szt., tudzież pochodzenie tych (krajowe lub zagraniczne);

d) od jakiego czasu te zapałki znajdują się na składzie i na jak długo zapas ten starczy.

§ 13. Kontrola skarbowa wciągnie otrzymane zgłoszenia do zapisku sprzedawców zapałek, jeden egzemplarz zwróci zgłaszającemu, a drugi przedłoży w przepisanej drodze Ministerstwu Skarbu.

§ 14. Kto po 1 października 1925 r. zamierza rozpocząć handel zapałkami ma o tem donieść na 3 dni przed rozpoczęciem handlu właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej, podając szczegóły jak wyżej w § 12 pod a) i b).

§ 15. Prywatne fabryki zapałek istniejące na obszarze Rzeczypospolitej w dn. 1 października 1925 r. zarówno czynne, jak i nieczynne, obowiązane są w terminie do 30-go października podać pisemnie w 2-u egzemplarzach właściwemu urzędowi akcyz i monopoli, prócz szczegółów wymienionych w art. 16 ustawy ponadto, jakie posiadały w dniu 1 października 1925 r. zapasy półfabrykatów, surowców, jakie maszyny, narzędzia i urządzenia służące do wyrobu zapałek, podać dokładny spis maszyn i urządzeń fabrycznych, podać ich spis, kiedy je nabyto, fabrykę z których pochodzą, tudzież cenę nabycia w tej walucie, za jaką je nabyto.

§ 16. Fabryki zapałek zarówno czynne w dn. 1 października 1925 r. jak i te, które były czynne w dniu 31 grudnia 1924, a które później ruch zastanowiły obowiązane są do dnia 10 października przedłożyć pisemnie w 2-u egzemplarzach właściwemu urzędowi akcyz i monopoli wykaz tych wszystkich urzędników i robotników, którzy w czasie między 1 stycznia, a 1 października 1925 r. nie z własnej winy utracili pracę w fabrykach zapałek (np. z powodu ograniczenia produkcji zapałek).

§ 17. Urząd akcyz i monopoli sprawdzi szczegóły podane w doniesieniach, przewidzianych w poprzednich paragrafach i przedłoży je wraz ze swemi uwagami, opatrzone klauzulą sprawdzenia w ciągu 8-miu dni Ministerstwu Skarbu.

Opodatkowanie zapalniczek.

§ 18. Zapalniczki, których waga nieprzekracza 50 gr., należy uważać za kieszonkowe i tylko takie podlegają podatkowi w kwocie po 1 zł. od sztuki. Wszelkie inne zapalniczki należy uważać za ścienne i jako takie, podlegają podatkowi po 5 zł. od sztuki.

§ 19. Do zapłaty podatku od zapalniczek obowiązany jest:

1) kto na obszarze Rzeczypospolitej wyrabia zapalniczki;

b) kto sprowadza zapalniczki z zagranicy, lub z obszaru, na którym nie obowiązuje ustawa o monopolu zapałczanym.

Na równi z wytwórcą należy uważać tego, kto zapalniczki składa z części wyrobionych przez kogoś innego.

§ 20. Kto w dniu 1 października 1925 r. wyrabia zapalniczki podlegające opodatkowaniu w myśl art. 6 ustawy o monopolu zapałczanym, lub składa je z części wyrobionych przez kogoś innego, obowiązany jest w terminie do 30-go października 1925 r. donieść o tem właściwemu urzędowi akcyz i monopoli, podając:

1) swe imię i nazwisko, względnie firmę;

2) dokładne miejsce gdzie się znajduje wytwórnia;

3) czy wyrabia zapalniczki, czy też je tylko składa;

4) w jakich rozmiarach prowadzi swe przedsiębiorstwo, t. zn. ile zapalniczek i jakiego rodzaju wyrabia tygodniowo, względnie miesięcznie;

5) kto kieruje przedsiębiorstwem i kto będzie obowiązany do udzielania wyjaśnień kontroli skarbowej przy wykonywaniu dozoru fabryki;

6) podać znak fabryczny, jakim będą zapalniczki oznaczone dla odróżnienia ich od zapalniczek, pochodzących z innych fabryk.

Do podania należy dołączyć odręczny plan fabryki z oznaczeniem na nim tych ubikacyj, w których się zapalniczki wyrabia, tudzież gdzie się przechowuje zapalniczki opodatkowane i nieopodatkowane.

§ 21. Urząd skarbowy akcyz i monopoli otrzymawszy doniesienie zarządza sprawdzenie przez kontrolę skarbową, czy i o ile okoliczności w niem podane zgodne są z rzeczywistością. Wynik sprawdzenia spisuje kontrola skarbowa w dwóch egzemplarzach (protokół sprawdzenia). Zarząd fabryki obowiązany jest udzielić tejże kontroli wszelkich wyjaśnień i pomocy. Szczegóły dotyczące rozmieszczenia fabryk, a przedewszystkiem lokale, w których się zapalniczki wyrabia, względnie w których się takowe składa, wreszcie ubikacje, w których się przechowuje gotowe zapalniczki, a to osobno opodatkowane jak i nieopodatkowane, jak i miejsce sprzedaży zapalniczek muszą być w protokóle dokładnie opisane i na dołączonym planie sytuacyjnym uwidocznione.

Wszelkie wskazówki władz skarbowych, dotyczące wykonywania kontroli skarbowej muszą być bezzwłocznie uwzględnione.

O istniejących w dniu 1 października 1925 r. fabrykach zapalniczek, jako też o otwarciu nowych takich fabryk ma urząd skarbowy akcyz i monopolów bezzwłocznie zawiadomić właściwy urząd probierczy.

§ 22. Kto po wejściu w życie ustawy o monopolu zapałczanym zamierza wyrabiać zapalniczki, ma donieść o tem co najmniej na 8 dni przed rozpoczęciem wyrobu właściwemu urzędowi akcyz i monopoli pisemnie w dwóch egzemplarzach, podając szczegóły jak w § 20.

§ 23. O każdej zmianie osoby prowadzącej przedsiębiorstwo, jako też osoby obowiązanej do udzielania wyjaśnień kontroli skarbowej, wreszcie o każdej zmianie rozkładu fabryki, a zwłaszcza miejsc wyrobu, przechowywania i sprzedaży zapalniczek, należy zawiadomić kontrolę skarbową najpóźniej w ciągu 3-ch dni.

§ 24. Kontrola skarbowa, jako też delegaci urzędu probierczego mają prawo wstępu do fabryki zapalniczek, a w szczególności do miejsc, gdzie się zapalniczki składa, przechowuje i sprzedaje o każdej porze dnia w czasie trwania ruchu fabryki; organa te mogą przeprowadzać oględziny, sprawdzać zapasy zapalniczek, oraz mają prawo wglądu w zapiski prowadzone przez fabrykę zapałek, a to celem stwierdzenia czy i o ile prowadzone są zgodnie z przepisami.

Przedsiębiorca, względnie jego zastępca obowiązany jest przy tej sposobności udzielić organom kontrolującym wszelkiej pomocy przy wykonywaniu czynności.

§ 25. Każda zapalniczka wypuszczona z fabryki w czasie od 1 października 1925 r. musi być zaopatrzona znakiem fabrycznym i znaczkiem podatkowym.

Kto zatem po powyższym terminie wyrabia zapalniczki, obowiązany jest prowadzić zapisek produkcji, opodatkowania i sprzedaży zapalniczek wedle wzoru, podanego w załączniku (wzór Nr. 1).

Z końcem każdego dnia roboczego należy wpisać w odpowiednich rubrykach ilość zapalniczek:

a) wyrobionych,

b) opodatkowanych,

c) sprzedanych, względnie wywiezionych bez podatku za granicę Rzeczypospolitej w tymże dniu.

Zgłoszenia podatkowe, kwity na zapłacenie podatku od zapalniczek, wreszcie faktury na sprzedaż zapalniczek, mają być dołączane do zapisku. Zapisek powyższy należy zamykać miesięcznie i przesyłać go wraz z załącznikami właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej, który je sprawdzi, a następnie do 14 dnia następnego miesiąca, przedłoży w drodze przepisanej izbie skarbowej.

W fabrykach zapalniczek, czynnych w dniu 1 października, należy cały zapas gotowych i nieopodatkowanych zapalniczek, znajdujących się w fabryce z końcem dnia 30 września 1925 r. wpisać do zapisku jako pierwszą pozycję na przychód.

§ 26. Zapalniczki nieopodatkowane nie mogą być przechowywane razem z opodatkowanemi, ani też nie mogą być trzymane w lokalu sprzedaży.

§ 27. Kontrola skarbowa sprawdzi w dniu 1 października, czy zapasy zapalniczek pozostałe z końcem września w fabryce wpisano do zapisku produkcji.

§ 28. Prócz nadzoru dorywczego przeprowadzi kontrola skarbowa w ostatnim powszednim dniu każdego miesiąca obrachunek wyrobionych, opodatkowanych i sprzedanych zapalniczek.

§ 29. Przy kontroli fabryk zapalniczek należy przedewszystkiem sprawdzić, czy zapisek jest prowadzony przepisowo, należy porównać zapasy książkowe z zapasami rzeczywistemi, w razie stwierdzenia braku zapalniczek lub innych nieprawidłowości, należy spisać protokół.

Od stwierdzonego braku zapalniczek przypisze właściwy urząd akcyz i monopoli państwowych przypadający w myśl art. 6 ustawy podatek, który przedsiębiorca ma zapłacić do 8 dni.

§ 30. Gotowe zapalniczki, zaopatrzone znakiem fabrycznym ma wytwórca przed wypuszczeniem ich z fabryk zgłosić do wymiaru podatku urzędowi probierczemu pisemnie w 2 egzemplarzach wedle przepisanego wzoru w załączniku (wzór Nr. 2).

Urząd probierczy zbada, czy treść zgłoszenia odpowiada przedłożonym zapalniczkom co do ilości i co do wagi, stwierdzi czy odnośne wyroby zaopatrzone są znakiem fabrycznym, obliczy przypadającą należność i pobierze ją w rejestrze zapłaconego podatku od zapalniczek, uwidoczni na zgłoszeniu datę wniesienia i kwotę, przypadającego, jako też zapłaconego podatku, wyda kwit kasowy na zapłacony podatek od zapalniczek, a następnie wybije na każdej zapalniczce stosowny znaczek podatkowy.

Tytułem należności manipulacyjnej za wybicie znaczka podatkowego pobierze urząd probierczy po 15 gr. od sztuki.

Jeżeli z powodu budowy zapalniczki nie można na niej wybić znaczka podatkowego, natenczas można przyczepić do zapalniczki na stałe plombę ze znaczkiem podatkowym.

Zapalniczki, zaopatrzone znaczkiem podatkowym wraz z jednym egzemplarzem zgłoszenia wyda urząd probierczy zgłaszającemu. Zgłoszenie takie ma być dołączone do zapisku prowadzonego w fabryce zapalniczek stosownie do § 25.

Drugi egzemplarz zgłoszenia dołączy urząd probierczy do rejestru zapłaconego podatku od zapalniczek, prowadzonego wedle wzoru podanego w załączniku (wzór Nr. 3). Rejestr ten ma być zamykany z końcem każdego miesiąca i najpóźniej do 10 następnego miesiąca ma być przesłany właściwej izbie skarbowej wraz z załącznikami. Podatek ten ma być przelany z końcem miesiąca do właściwej kasy skarbowej.

Wywóz zapalniczek bez opłaty podatku z obszaru Rzeczypospolitej.

§ 31. Zapalniczki bez opłaty podatku może wywozić poza obszar Rzeczypospolitej jedynie fabrykant zapalniczek i to przez publiczny zakład przewozowy (poczta, kolej).

§ 32. Każdą zamierzoną wysyłkę zapalniczek należy zgłocić pisemnie w 2 egzemplarzach wedle wzoru podanego w załączniku (wzór Nr. 4) właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej, który to oddział sprawdzi wniesione zgłoszenie, t. j. porówna zawartość przesyłki z treścią zgłoszenia, nałoży na przesyłce zamknięcie urzędowe i przekaże je właściwemu urzędowi celnemu wraz z jednym egzemplarzem oznajmienia.

Urząd celny sprawdza czy zamknięcie urzędowe nie jest naruszone i zależnie od wyniku, albo sprawdza zawartość przesyłki, albo ją bez dalszego badania wysyła za granicę. Wynik sprawdzenia notuje na zgłoszeniu, a następnie zwraca je temu oddziałowi kontroli skarbowej, który przesyłkę odprawił.

Potwierdzone przez urząd celny zgłoszenie wywozu zapalniczek za granicę ma być dołączone do zapisku produkcji.

O ileby w ciągu trzech tygodni od chwili wysłania przesyłki zgłoszenie nie zostało zwrócone z urzędu celnego, natenczas kontrola skarbowa doniesie o tem przełożonemu urzędowi akcyz i monopoli państwowych, który przeprowadzi dochodzenia, co się stało z przesyłką zapalniczek.

§ 33. Przesyłki zapalniczek, przeznaczonych na wywóz za granicę, nie mogą być w czasie transportu nikomu na obszarze Rzeczypospolitej wydane, wyjąwszy zwrot ich do fabryki. Przesyłki takie mogą być wysyłane za granicę przez wszystkie urzędy celne, leżące przy linjach kolejowych. Wywóz zapalniczek poza linję celną ma się odbywać wedle postanowień, obowiązujących dla towarów, których wywóz poza linję celną ma być wskazany.

§ 34. Wysyłka nieopodatkowanych zapalniczek na obszar W. M. Gdańska, odbywa się w drodze postępowania przekazowego.

Sprowadzanie zapalniczek z zagranicy lub z obszaru, na którym ustawa o monopolu zapałczanym nie obowiązuje.

§ 35. Kto sprowadza zapalniczki z zagranicy ma w deklaracji celnej podać obok szczegółów potrzebnych dla odprawy celnej, również

ilość i gatunek sprowadzanych zapalniczek (kieszonkowe, lub ścienne).

Urząd celny po ukończeniu postępowania celnego postąpi analogicznie jak z przesyłkami pocztowemi, podlegającemi cechowaniu i opłatom probierczym.

§ 36. Przesyłki, zawierające zapalniczki, nadsyłane z obszaru W. M. Gdańska na obszar Rzeczypospolitej, mają być przekazywane do oddziału kontroli skarbowej w Tczewie, który je prześle na koszt adresata do urzędu probierczego w Warszawie, celem obliczenia przypadającego podatku i wybicia na nich znaczka podatkowego, przepisanego dla zapalniczek, poczem wyda przesyłkę adresatowi, po zapłaceniu przypadającego podatku wraz z należnością za wybicie znaczka podatkowego.

Podatek ten przesyła oddział kontroli skarbowej bezzwłocznie do urzędu probierczego w Warszawie.

§ 37. Kto w dniu 1 października 1925 r. trudni się handlem zapalniczek ma o tem donieść pisemnie w ciągu 30 dni właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej, podając:

1) swe imię i nazwisko, względnie firmę;

2) dokładne miejsce wykonywania handlu, tudzież skąd zapalniczki sprowadza.

§ 38. Również, kto zamierza rozpocząć handel zapalniczek w czasie po 1 października 1925 r. ma o tem donieść właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej w sposób podany powyżej, co najmniej na 48 godzin przed rozpoczęciem.

§ 39. Prowadzący handel zapalniczkami, obowiązani są w czasie przeznaczonym na handel dozwolić wstępu kontroli skarbowej do lokalu sprzedaży, jako też miejsca przechowania zapalniczek i udzielić tejże kontroli skarbowej wszelkich wyjaśnień, dotyczących obrotu zapalniczkami.

Dodatkowe opodatkowanie zapalniczek.

§ 40. Kto w dniu 1 października 1925 r. posiada (poza magazynami fabryk zapalniczek) zapalniczki, przeznaczone na sprzedaż, obowiązany jest w terminie do 5 października r. b. zgłosić o tem właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej pisemnie w dwóch egzemplarzach, podając:

1) swoje imię i nazwisko, względnie firmę;

2) dokładne miejsce prowadzenia handlu i przechowania zapalniczek;

3) ogólną ilość zapalniczek wedle stanu z początkiem dnia 1 października 1925 r., z wyszczególnieniem, ile z nich waży mniej niż 50 gr., a ile przekracza tę wagę;

4) z jakiej fabryki pochodzą zapalniczki i jaki jest na nich umieszczony znak fabryczny.

U w a g a: Wszelkie zapalniczki, znajdujące się w lokalu sprzedaży należy uważać za przeznaczone na sprzedaż.

§ 41. Kontrola skarbowa wciągnie wniesione zgłoszenia do swego zapisku, opatrzy je pozycją bieżącą, sprawdzi czy treść ich zgodna jest z prawdą, obliczy przypadającą należność podatkową, wypisze kwotę na obu egzemplarzach zgłoszenia, poczem jeden z nich zwróci stronie, podając 8-dniowy termin i kasę skarbową, w której należy zapłacić podatek od zapalniczek, a drugi egzemplarz dołączy do swego zapisku.

Dodatkowy podatek należy zarachować jako „podatek od zapałek".

§ 42. Kontrola skarbowa nie czekając na zgłoszenie zbada i spisze, o ile możności bezwarunkowo w dniu 1 października zapasy zapalniczek, znajdujące się u sprzedawców w tym dniu, a nadto zbada w fabrykach zapalniczek, jakie ilości zapalniczek i pod jakim adresem wysłano z fabryki w ciągu ostatnich 10 dni i czy one znajdują się jeszcze w handlu.

§ 43. Zapiski zgłoszeń ma kontrola skarbowa przedłożyć wraz z załącznikami (zgłoszenia) i uwagami co do zapłaty podatków w przepisanej drodze przełożonej izbie skarbowej w terminie do 20 października.

Izba skarbowa przedłoży w terminie do 30 października departamentowi akcyz i monopoli sumaryczny wykaz zapalniczek, zgłoszonych do dodatkowego opodatkowania i poda kwotę należnego, jako też zapłaconego podatku.

§ 44. Zapalniczki, znajdujące się w dniu 1 października w transporcie, należy zgłosić w ten sam sposób w ciągu pięciu dni po nadejściu przesyłki na miejsce przeznaczenia.

§ 45. Zapalniczki, znajdujące się w handlu w dniu 1 października, zgłoszone do dodatkowego opodatkowania, mogą być sprzedawane bez wybicia na nich znaczka podatkowego.

§ 46. Rozporządzenie niniejsze wraz z ustawą z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 561) wchodzi w życie z dniem 1 października 1925 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 30 września 1925 r. Nr. 100 poz. 707).

Załączniki do rozp. Min. Skarbu
z dnia 25 września 1925 r poz. 707.

Wzór № 1 do § 25.

(Strona 1).

Izba skarbowa .... Urząd probierczy ....

Z A P I S E K

(imię i nazwisko właściciela) ....

produkcji, opodatkowania i sprzedaży zapalniczek

w miesiącu .... 19......

L. porządkowa		Zapalniczki o wadze poniżej 50 gramów	Zapalniczki o wadze powyżej 50 gramów	Razem
	Z E S T A W I E N I E I			
1	Zapas nieopodatkowanych zapalniczek z końcem poprzedniego miesiąca			
2	Wyprodukowano w ciągu miesiąca			
3	Razem			
4	Opodatkowano			
5	Wywóz bez opłaty podatku*)			
6	Razem (suma z 4 i 5)			
7	Zapas nieopodatkowanych zapalniczek z końcem miesiąca (różnica z 3 i 6)			

L. porządkowa		Zapalniczki o wadze poniżej 50 gramów	Zapalniczki o wadze powyżej 50 gramów	Razem
	Z E S T A W I E N I E II			
1	Zapas opodatkowanych zapalniczek z końcem poprzedniego miesiąca			
2	Opodatkowano w ciągu miesiąca			
3	Razem			
4	Sprzedano za opłatą podatku			
5	Zapas opodatkowanych zapalniczek z końcem miesiąca			
	Z E S T A W I E N I E III			
1	Zapas według poz. 7 zestawienia I			
2	Zapas według poz. 5 zestawienia II			
3	Ogólny zapas z końcem miesiąca			

*) Na obszar W. M. Gdańska oraz zagranicę.

Zapas wykazany pod poz. 7 w zestawieniu 1 i pod poz. 5 w zestawieniu 2 został przeniesiony do zapisku za miesiąc .... 19......

(Strona 2).

Zapalniczki wyprodukowane					Zapalniczki opodatkowane								Zapalniczki pozbyte za opłatą podatku				Zapalniczki wywiezione bez opłaty podatku					
№ pozycji	Data	o wadze poniżej 50 gram.	o wadze powyżej 50 gram.	Razem	№ pozycji	Data	o wadze poniżej 50 gram.	o wadze powyżej 50 gram.	Razem	Kwota podatku zł.	gr.	Data zgłoszenia	Data	o wadze poniżej 50 gram.	o wadze powyżej 50 gram.	Razem	№ pozycji	Data	o wadze poniżej 50 gram.	o wadze powyżej 50 gram.	Adres odbiorcy	Uwaga
1					1																	

Od poz. 1 należy wykazywać zapas nieopodatkowanych oraz opodatkowanych zapalniczek z końcem poprzedniego miesiąca.

Wzór Nr. 2 do § 30.

Izba skarbowa .... Urząd probierczy ....

ZGŁOSZENIE

.... w ....
(Imię i nazwisko właściciela)

gotowych zapalniczek, które mają być opodatkowane.

Nr. pozycji zapisku	Zapalniczki o wadze poniżej 50 gramów	Zapalniczki o wadze powyżej 50 gramów	Razem	UWAGA
	Ilość sztuk			

Przypadający podatek należy zapłacić w urzędzie probierczym w ....

.... dnia .... 19 ....

....
(Podpis)

ZAŁATWIENIE

Zgłoszenie otrzymano dnia .... 19 ....

Wynik zbadania:

Gatunek zapalniczek	Ilość sztuk	Przypadający podatek		UWAGA
		zł.	gr.	
Zapalniczki o wadzę poniżej 50 gramów				
Zapalniczki o wadze powyżej 50 gramów				
Razem				

Kwota (słowami) .... zł. .... gr. została uiszczona dnia .... i zarachowana w rejestrze dla podatku od zapalniczek pod poz. ....

.... dnia .... 19 ....

Pieczęć ....
(Podpis)

(*Strona 1*). Wzór Nr. 3 do § 30.

Urząd probierczy ....

R E J E S T R

zapłaconego podatku od zapalniczek za miesiąc .... 19 ...... r.

z .... załącznikami.

Zestawienie	Kwota		Uwaga
	zł.	gr.	
Strona I			
Strona II			
Strona III			
Strona IV			
Strona V			
Razem			

Suma powyższa w kwocie .... zł. .... gr. została wpłacona do kasy skarbowej w ....

dnia .... 19 .... r.

.... dnia .... 19 .... r.

Pieczęć Podpis

....

(*Strona 2*).

Nr. pozycji	Data	Imię i nazwisko płatnika	Ilość zapalniczek o wadze		Kwota		Uwaga
			poniżej 50 gram.	powyżej 50 gram.	zł.	gr.	

(Strona 1). **Wzór Nr. 4 do § 32.**

Izba skarbowa .... Urząd wysłania ....

Z G Ł O S Z E N I E

.... w ....

(imię i nazwisko, firma) (dokładny adres)

w sprawie wysłania zapalniczek bez opłaty podatku.

1) na obszar W. M. Gdańska
2) przez linję celną do ....
wyjściowy urząd celny ....

Nr. pozycji zapisku	Zapalniczki o wadze		Zakład przewozowy	Odbiorca			Uwaga
	poniżej 50 gramów	powyżej 50 gramów		imię i nazwisko	miejsce zamieszkania	kraj	
	ilość sztuk						

.... dnia 19

....

P o d p i s

(Strona 2).

URZĘDOWE SPRAWDZENIE

1) Zgłoszenie otrzymano dnia 19
2) Przesyłka zgadza się ze zgłoszeniem ....
3) O ile zgłoszenie nie zgadza się z przesyłką? ....

....

4) Przesyłka została przekazana za granicę dnia ....

.... dnia 19

....

Urząd wysłania

Urząd celny ....

Z A Ł A T W I E N I E

1) Nadeszło dnia .... 19........
2) Przesyłka wystąpiła poza linję celną dnia .... 19........

.... dnia 19

....

P o d p i s

Przepisy celne.

638.

OKÓLNIK Nr. DC 9036 II 25

w sprawie uzupełnienia wykazu urzędów celnych, obowiązanych do codziennego przesyłania materjału statystycznego Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

Wykaz Urzędów Celnych, które na mocy okólnika z dn. 28 czerwca r. b. L. DC/2588/II/25 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 10 poz. 332), mają obowiązek codzień przesyłać materjał statystyczny Głównemu Urzędowi Statystycznemu, uzupełnia się przez dodanie następujących Urzędów Celnych:

W obrębie Dyrekcji Ceł:

w Warszawie:

Grajewo.

w Poznaniu:

Chojnice,
Leszno.

we Lwowie:

Śniatyń — Załucze.

w Mysłowicach:

Dziedzice.

w Gdańsku:

Gdańsk — Dworzec Główny.

Tem samem dla wymienionych Urzędów Celnych znosi się obowiązek wysyłania materjału statystycznego dekadami.

Warszawa, dnia 22 września 1925 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski*,
Dyrektor Departamentu Ceł.

Przepisy rachunkowo-kasowe.

639.

OKÓLNIK L. D. K. 2467/W. A. K.

w sprawie zarachowywania państwowego podatku od nieruchomości.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Celem unormowania sposobu zarachowywania państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich i od niektórych budynków w gminach wiejskich, pobieranego na podstawie ustawy z dn. 1 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43 z r. 1925, poz. 296), tudzież zaległości tegoż podatku, wymierzonego na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51 z r. 1924, poz. 523), Ministerstwo Skarbu, nawiązując do okólnika z dn. 31/I 1925 r. L. D. K. 381/ W. A. K. zarządza co następuje:

1. Ze względu na to, że w preliminarzu budżetowym na rok 1925 przewidziany jest w dz. 6 § 10 budżetu Ministerstwa Skarbu kredyt na wypłatę gminom miejskim i sejmikom powiatowym odszkodowania za wymiar i pobór podatku od nieruchomości, należy wpłacany do Kas Skarbowych podatek od nieruchomości wraz z odsetkami i karami za zwłokę zarachowywać **w całości** do sum budżetowych.

2. W związku z tem władze wymiarowe (Magistraty i Wydziały Powiatowe) winny sporządzać deklaracje płatnicze (§ 23 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 17/VI 1924 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 51, poz. 523) na sumy **brutto** (100%) bez podziału na 95% należności dla Skarbu Państwa i 5% na rzecz władzy wymiarowej.

3. 5% odszkodowania władzy wymiarowej, przewidziane w § 25, ustęp I powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej będą te władze zatrzymywały przy wpłatach ściągniętych sum do Kas Skarbowych.

4. Na zatrzymane sumy odszkodowań będą wystawiały władze wymiarowe **pokwitowania** i będą składały te pokwitowania we właściwych Kasach Skarbowych przy wpłatach ściągniętych sum. W ten sposób deklaracje płatnicze, o których mowa w punkcie 2 niniejszego zarządzenia, zostaną pokryte w 95% gotówką i w 5% — pokwitowaniami.

5. Przy wpłatach należności skarbowej z podatku od nieruchomości za pośrednictwem P. K. O. będą władze wymiarowe uwidoczniały dokonanie potrąceń 5% odszkodowania w **„dowodach wpłaty“**, pokwitowania zaś, o których mowa w poprzednim punkcie wraz z deklaracjami płatniczemi (punkt 2) będą przesyłały bezpośrednio do właściwych Kas Skarbowych **jednocześnie z nadaniem pieniędzy za pośrednictwem P.K.O.** w osobnych listach. I w tych wypadkach ogólna suma deklaracyj zostanie pokryta: w 95% „dowodami wpłaty“ do P. K. O. (po otrzymaniu właściwego wyciągu kontowego) i w 5% — pokwitowaniami.

6. We wszystkich wypadkach wpłat podatku od nieruchomości tak gotówkowych, jako też za pośrednictwem poczty i P. K. O., zarachowywać będą Kasy Skarbowe całe sumy (100%) do właściwego dziennika przychodowego (punkt 1), zatrzymane zaś przez władze wymiarowe 5% odszkodowanie zapisywać będą **na rozchód** w głównym dzienniku rozchodu na podstawie własnych not rozchodowych, udokumentowanych pokwitowaniami władz wymiarowych (punkt 4).

7. Dokonany w sposób, określony w poprzednim punkcie, rozchód zarachowują Kasy Skarbowe na dz. 6, § 10 (poz. 2) budżetu Ministerstwa Skarbu nie przeprowadzając go w księgach kredytów i nie oczekując na formalne otwarcie kredytu.

8. Całkowita suma preliminowanego na powyższy cel kredytu będzie skoncentrowana na rachunku Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu. Izby Skarbowe przeprowadzać będą dokonany przez Kasy Skarbowe rozchód z powyższego tytułu w ogólnej księdze kredytów i roz-

chodów budżetowych (bez kredytu) i uwidoczniać będą w wyciągach wzór 36 i zestawieniach obrotów kasowych, a zatem nie mają obowiązku wykazywania wzór 18 i wyciągach wzór 19 do § 78 przepisów rachunkowo-kasowych, ani w rocznych zamknięciach rachunkowych wzór 23 do § 79 tychże przepisów, gdyż rozchód ten znajdzie wyraz w sprawozdaniach Ministerstwa Skarbu i obejmie wszystkie Okręgi Izb Skarbowych.

9. Dotychczas obowiązujący okólnik Ministerstwa Skarbu z dn. 10/X 1924 r. L. D. K. 5399/W. A. K. odnośnie do punktów unormowanych niniejszem zarządzeniem uchyla się, ponadto pp. 3 i 4 tego okólnika, co do prowadzenia księgi głównej podatków bezpośrednich, ulegają zmianie o tyle, że wszelkie przypisy (wymiar), odpisy, umorzenia i uiszczenia podatku od nieruchomości mają być prowadzone w sumach **brutto.** Likwidacja osobnych kont na 5% odszkodowanie dla władz wymiarowych, ma nastąpić w drodze odpisu odnośnych kwot na tych (specjalnych) kontach i przypisu na koncie ogólnem.

Prowadzone w Kasach Skarbowych na podstawie powyższego okólnika osobne konta (rachunki) sum komunalnych z tytułu odszkodowań władzom samorządowym za wymiar i pobór państwowego podatku od nieruchomości należy zamknąć z chwilą otrzymania niniejszego zarządzenia.

Warszawa, dnia 6 września 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *R. Czauderna,*

Dyrektor Departamentu Kasowego.

Przepisy ubezpieczeniowe.

640.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 września 1925 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 października 1921 r. („Monitor Polski“ Nr. 256) o utworzeniu państwowej rady ubezpieczeniowej przy urzędzie nadzoru nad zakładami ubezpieczeń.

Na podstawie art. 25 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. Kr. P. Nr. 1, poz. 1) i w wykonaniu art. 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 czerwca 1920 r. o organizacji urzędu nadzoru nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 565) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 października 1921 r. o utworzeniu państwowej rady ubezpieczeniowej przy urzędzie nadzoru nad zakładami ubezpieczeń („Monitor Polski“ Nr. 256) ulega następującej zmianie:

Ustęp drugi § 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Członkowie państwowej rady ubezpieczeniowej pełnią swe obowiązki honorowo. Członkowie niezamieszkali w Warszawie otrzymują za przejazdy na posiedzenia rady zwrot kosztów podróży w wysokości wartości biletu kolejowego II klasy oraz djety według norm, ustalonych dla urzędników państwowych VI st. sł.“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1925 roku.

Minister Skarbu:

(—) ***W. Grabski.***

(„Monitor Polski“ z dnia 23/IX 1925 r. poz. 916).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. 30266. 3. X. 1925 r. 6.000.